

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-03-04
Besvaras senast
2019-03-13 kl. 12.00

Till statsrådet Ann Linde (S)

2018/19:342 Symbolpolitik för svenska intressen

Iran är känt för sitt rika kulturarv, sina framgångsrika invånare och sin intressanta historia. Det har även utmärkt sig genom en hög utbildningsnivå, och det är utan tvekan en mycket viktig aktör i sin del av världen. Men det är också ett land med omfattande problem. Efter mullornas maktövertagande under den islamiska revolutionen för 40 år sedan har det iranska folket kuvats och berövats sin frihet. Den iranska regimen använder sig av tortyr och dödsstraff mot meningsmotståndare samtidigt som dess folk utsätts för olika former av förföljelse såväl inom som utanför Irans gränser.

För inte så länge sedan firade den iranska regimen 40-årsjubileet av denna revolution, vilket också skedde på landets ambassad i Sverige. Bland deltagarna fanns bland annat Sveriges utrikeshandelsminister Ann Linde (S), som också sa några ord om vikten av samarbete mellan länderna. Statsrådet beklagade sig även över de sanktioner som riktas mot landet, trots att de finns som en följd av Irans omfattande kränkningar av grundläggande mänskliga fri- och rättigheter.

Under regeringens frågestund i riksdagen den 28 februari fick statsrådet en fråga kring detta besök, som ju också kritiserats hårt av framför allt exiliranier. Hon avfärdade kritiken med hänvisning till att revolutionens 40-årsjubileum var ett vanligt nationaldagsfirande.

Faktum är dock att detta inte är en legitim nationaldag. Den brutala regimen tog med våld över makten och har sedan dess fortsatt, och smicker gentemot regimen har snarare förvärrat förtrycket mot folket. Regeringen gör såklart sina egna prioriteringar vid symboliska framträdanden, men statsrådets deltagande är en skymf mot både exiliranier i Sverige och alla de kämpar i Iran som inte vill annat än att leva i ett fritt, öppet och sekulärt land.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Ann Linde:

Med tanke på att statsrådet aktivt har valt att fira utfallet av den revolution som i 40 år präglats av omfattande förtryck och övervakning av olikänkande, kvinnor och minoriteter, hur långt är regeringen egentligen beredd att gå för att främja handel med förtryckarstater, och kan statsrådet även tänka sig att på samma sätt fira så kallade nationaldagar med av Iran allierade länder, såsom

Nordkorea och Syrien?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren